

Publicerad 2014-11-16 18:47 av Micael Axelsson

För oss samman

i den kvalmiga baren
med parfymdränkta dofter
har jag många gånger skålat
med vänner och vin
det vi alltid fick serverat
under skratt och högljudda röster
men våra ögon sporde ständigt
om den närvarande frånvaron
vilken vi medvetet undvek
allt medan tavlan bakom vår rygg
den med gråspräckt himmel
och det iskallt svarta vintervilda havet
vars ursinnigt höga vågor
desperat sökte fly sina ramar
för att våldsamt hastigt dränka
allas falska miner
få dem att greppa sina hjärtan
slita upp korgen
blotta sitt inre och visa varandra
dessa livfyllda frön
de ännu bär, redo att få gro och spira
för att äntligen få täcka allt

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Micael Axelsson med Poeter.se id #11082 innehar upphovsrätten